

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משום דהוה מעילה טביחה ומכירה שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.		!										◇
מעילה - הא דאמרן. טביחה ומכירה - מאי היא?		⚡										
אמר קרא: (שמות כא) וטבחו או מכרו, מה מכירה ע"י אחר, אף טביחה על ידי אחר.		!										◇
או - לרבות את השליח.	דבי ר' ישמעאל תנא:	!										◇
תחת - לרבות את השליח.	דבי חזקיה תנא:	!										◇
הניחא למ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין, אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר?				⚡								◇
גלי רחמנא בשחוטאי חוץ (ויקרא טז) דם יחשב לאיש ההוא דם שפך, הוא - ולא שלוחו.				!								◇
אשכחן גבי שחוטאי חוץ, בכל התורה מנלן?		⚡										◇
דיליף משחוטאי חוץ.		!										◇
אדיליף משחוטאי חוץ, ניליף מהנך.		⚡										◇
הדר כתב רחמנא: (ויקרא טז) ונכרת האיש ההוא, אם אינו ענין לגופו, תנהו ענין לכל התורה כולה.		!										◇
ולמ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדים, הני ההוא ההוא מאי דריש בהו?		⚡										◇
חד, למעוטי שנים שאוחזים בסכין ושוחטים וחד, הוא - ולא אנוס, הוא - ולא שוגג, הוא - ולא מוטעה.		!										◇
ואידך?		⚡										◇
מהוא ההוא.		!										◇
ואידך?		⚡										◇
הוא ההוא לא דריש.		!										◇
האומר לשלוחו צא הרוג את הנפש - הוא חייב, ושולחיו פטור	והא דתני: [ת"ק]	⚡	■	◆								◇
שולחיו חייב, שנא: (שמואל ב' יב) אותו הרגת בחרב בני עמון	שמאי הזקן אומר משום חגי הנביא:	⚡	■	◆								◇
מאי טעמיה דשמאי הזקן?		⚡										◇
שני כתובים הבאים כאחד מלמדין, והוא ההוא לא דריש.	קסבר: [שמאי הזקן]	!										◇
ואיבעית אימא: לעולם דריש, ומאי חייב? חייב בדיני שמים.		!										◇
מכלל דת"ק סבר: אפילו מדיני שמים נמי פטור?		⚡										◇
אלא דינא רבה ודינא זוטא איכא בינייהו.		!										◇
ואיבעית אימא: שאני התם, דגלי רחמנא אותו הרגת בחרב בני עמון.		!										◇
ואידך?		⚡										◇
הרי לך בחרב בני עמון, מה חרב בני עמון אין אתה נענש עליו, אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו		!										◇
מאי טעמא?		⋈										◇
מורד במלכות הוה, דקאמר ליה: (שמואל ב' יא) ואדוני יואב וכל עבדי אדוני על פני השדה חונים.		!										◇
את"ל סבר שמאי: שני כתובים הבאים כאחד מלמדין, והוא ההוא לא דריש, מודה באומר לשלוחו צא בעול את הערוה ואכול את החלב - שהוא חייב, ושולחיו פטור, שלא מצינו בכל התורה כולה זה נהנה וזה מתחייב.	רבא:	■										◇
שליח נעשה עד	איתמר, רב:									◆	■	◇
אין שליח נעשה עד.	דבי רבי שילא									◆	■	◇
מ"ט דבי רבי שילא?										⋈		◇
אילימא משום דלא א"ל הוי לי עד										!		◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האיש מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא מעתה, קידש אשה בפני שנים ולא אמר להם אתם עדיי, ה"נ דלא הו קידושי?										⚡		מג.	
שליח נעשה עד, אלומי קא מאלימנא למילתיה	אלא, רב אמר:									⚡ !	◇	מג.	
אין שליח נעשה עד, כיון דאמר מר: שלוחו של אדם כמותו, הוה ליה כגופיה.	דבי רבי שילא אמרי:									⚡ !	◇	מג.	
אמר לשלשה צאו וקדשו לי האשה - אחד שליח ושנים עדים, דברי ב"ש	מיתבי: [בית שמאי]									⚡ ■	◇	מג.	
כולם שלוחין הן, ואין שליח נעשה עד	בית הלל:									⚡ ■	◇	מג.	
עד כאן לא פליגי - אלא בשלשה, אבל בשנים - דברי הכל לא										⚡	◇	מג.	
הוא דאמר כי האי תנא										!		מג.	
שליח ועד אחד	דתניא: רבי נתן אומר, בית שמאי:									⚡ ■ !	◇	מג.	
שליח ושני עדים.	[רב נתן אומר] בית הלל:									⚡ ■ !	◇	מג.	
ורב כבית שמאי?										⚡	◇	מג.	
איפוך.										!	◇	מג.	
ורב אחא בריה דרבא מתני איפכא:	[רב אחא בריה דרבא]									!	◇	מג.	
אין שליח נעשה עד	רב:									⚡ ■ !	◇	מג.	
שליח נעשה עד.	דבי ר' שילא									⚡ ■ !	◇	מג.	
והילכתא: שליח נעשה עד.										■	◇	מג.	
אמר לשנים צאו וקדשו לי את האשה - הן הן שלוחיו, הן הן עדין וכן בגירושין	רבא אמר רב נחמן:										■	◇	מג.
וכן בדיני ממונות.											■	מג.	
וצריכא דאי אשמעינן בקידושין, משום דלמיסרה קאתי, אבל גירושין - ניהוש שמא עיניו נתן בה, ואי אשמעינן גירושין, משום דאיתתא לבי תרי לא חזיא, אבל ממונא - אימא הני מיפלג פלגי, צריכי.											■	מג.	
מאי קסבר?											^	◇	מג.
המלוה חבירו בעדים צריך לפורעו בעדים	אי קסבר: [רב נחמן]										!	◇	מג.
הני נוגעים בעדות נינהו, דאי אמרי לא פרעניה, אמר להו פרעוני											⚡	◇	מג.
המלוה את חבירו בעדים א"צ לפורעו בעדים, ומגו דיכלי למימר אהדרינהו ללוה, יכולין למימר פרעניה למלוה.	אלא לעולם קסבר: [רב נחמן]										!	◇	מג.
והשתא דתקון רבנן שבועת היסט, משתבעי הני עדים דיהיבנא ליה, ומשתבע מלוה דלא שקיל ליה, ופרע ליה לוח למלוה.											■	◇	מג.
האיש מקדש את בתו.												■	מג.
נערה המאורסה - היא ואביה מקבלין את גיטה	תנן התם: [רבנן]										⚡ ■	◇	מג.
אין שתי ידיים זכות כאחד, אלא אביה מקבל את גיטה, וכל שאין יכולה לשמור את גיטה - אין יכולה להתגרש.	רבי יהודה:										⚡ ■	◇	מג.
כמחלוקת לגירושין כך מחלוקת לקידושין	ריש לקיש:										⚡ ■	◇	מג.
מחלוקת לגירושין, אבל לקידושין, דברי הכל - אביה ולא היא.	רבי יוחנן:										⚡ ■	◇	מג.
מאי טעמיה דר' יוחנן אליבא דרבנן? גירושין דמכנסת עצמה לרשות אביה - בין היא ובין אביה, קידושין דמפקעת עצמה מרשות אביה - אביה ולא היא.	ואמר ר' יוסי בר' חנינא:										■	◇	מג.
והרי מאמר, דמפקעת עצמה מרשות אביה											⚡	◇	מג.